

Endvidere kan Landbrugsministeren paalægge den Politimester, der ikke raader over tilstrækkeligt Mandskab, paa Statskassens Regning at antage fornøden Politihjælp til at føre Tilsyn med Overholdelsen af de til Sygdommens Bekæmpelse paabudte Bestemmelser.

§ 4.

Til Fremskaffelse af det til Bekæmpelse af Sygdommen fornødne Kvantum Serum er Landbrugsministeren bemyndiget til at paabyde Ejere af gennemsygede Dyr at stille disse til Raadighed, saaledes at Veterinærphysikus mod Godtgørelse til Ejerne kan underkaste hvert af disse Dyr en enkelt Aareladning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under den sidste Mund- og Klovesyge Epizooti her i Landet, hvis Virkninger endnu spores, om end Sygdommen selv i alt væsentligt maa siges at være bragt til Ophør, bekræftedes paany den ved tidligere Lejligheder indvundne Erfaring, hvorefter det er af største Betydning at kunne bekæmpe Sygdommen ved ethvert til Raadighed staaende Middel, selv om dette i det enkelte Tilfælde maatte være til stor Gene for de enkelte Ejere, og de i nærværende Forslag indeholdte Bestemmelser maa derfor ses paa Baggrund af Ønsket om paa Grundlag af de senest indvundne Erfaringer at gøre Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen saa effektiv som mulig.

ad § 1.

I Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene findes forskellige Bestemmelser, der indeholder Beføjelser og Paalæg for vedkommende Politimestre til at foretage Foranstaltninger af den ene eller anden Art til Bekæmpelse af de smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Man har imidlertid ved forskellige Lejligheder følt Savnet af en Lovbestemmelse, der udtrykkelig fastslaar Landbrugsministerens Beføjelse til selvstændigt at gribe ind og paabyde de Foranstaltninger, der under de forhaanden-værende Forhold synes mest formaalstjenlige. Man vil herved bl. a. kunne undgaa unødige Forsinkelser og opnaa en større Ensartethed i de Foranstaltninger, der iværksættes til Bekæmpelse af Sygdommen, hvad der vil være af Betydning under Udbrudet af en større Epizooti med spredte Tilfælde i forskellige Jurisdiktioner, ligesom det vil kunne undgaaes, at en maaske for lemfældig Fremgangsmaade paa en enkelt Egn

forringer Nyttens af de effektive Foranstaltninger, der træffes andetsteds.

ad § 2.

Det er en Erfaring, at Smitteoverføring i Tilfælde af Mund- og Klovesyge meget ofte finder Sted gennem Mælken, og de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser er derfor allerede tidligere paabudt af Landbrugsministeren. Imidlertid foreligger der ikke egentlig Lovhjemmel hertil, og man har derfor ment, det rettest at erhverve en saadan.

Det har endvidere vist sig, at Smitteoverføring ogsaa meget ofte maa tilskrives det Samkvem, der foregaar mellem Beboerne af den smittede Ejendom og de omliggende Ejendomme, og man har derfor anset det for ønskeligt at erhverve Bemyndigelse til at kunne træffe Foranstaltninger til at indskrænke saadant Samkvem saa meget som muligt, saavel som til at kunne forbyde Børn, der har Tilknytning til den smittede Ejendom, at søge Skole.

Faren for Smittespredning foreligger i betydelig forøget Grad, naar mange Mennesker kommer sammen i en Egn, hvor Mund- og Klovesyge har større Udbredelse, og det har derfor sin Betydning at kunne forbyde saadanne Sammenkomster, i alt Fald forsaa vidt disse i væsentlig Grad har Fornøjelse til Formaal. Den til Grund liggende Betragtning er ikke ny, og man skal i saa Henseende henvise til, at der i § 22 i Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse findes en lignende, endog videregaaende Bemyndigelse for Epidemikommissionen.

ad § 3.

Det har vist sig at være en praktisk Foranstaltning, naar der optræder Mund-